

Самарійх. И закла Ахаавъ овцы и говеда
изобилно за него, и за людие-тъ които
бѣхъ съ него: и прѣдума го да възлѣзе
въ Рамоѡ-галаадъ. И рече Ахаавъ Изра-
илевъ-тъ царь на Иосафата Иудинъ-тъ
царь: Дохождаш ли съ мене въ Рамоѡ-
галаадъ? И той му отговори: Азъ съмъ
както ты, и людие-тъ ми както твои-тъ
людие: и *ще бждемъ* съ тебе въ бой-тъ.
И рече Иосафатъ на Израилевъ-тъ царь:
«Попытай днесъ, молижъ, слово-то Господ-
не. И събра Израилевъ-тъ царь пророцы-
тъ, четыристотинъ мъжѣ, та имъ рече:
Да идемъ ли въ Рамоѡ-галаадъ за да
ратовамы? или да не иджъ? А тѣ рекохъ:
Возлѣзъ, и *ще го прѣдаде* Богъ въ рѣжжъ-
тъ на царя.
И рече Иосафатъ: Нѣма ли тукъ още
нѣкой пророкъ Господень, за да попытамы
чрѣзъ него? И рече Израилевъ-тъ царь
на Иосафата: Има още единъ человекъ,
чрѣзъ когото можемъ да попытамы Го-
спода; но азъ го мразѣхъ; защото не про-
рочествува добро за мене, но всякога
зло: Михей е, сынъ-тъ на Иемлж. И рече
Иосафатъ: Да не дума царь-тъ така.
И повыка Израилевъ-тъ царь единъ
скопецъ, та рече: Доведи скоро Михея
сынъ-тъ на Иемлж. А Израилевъ-тъ царь
и Иосафатъ Иудинъ-тъ царь сѣдѣхъ, вся-
кой на прѣстоль-тъ си, облѣчени въ оде-
жды, и сѣдѣхъ на открыто мѣсто при
входъ-тъ на Самарійскъ-тъ портъ: и
всички-тъ пророци пророкувахъ прѣдъ
тѣхъ. И Седекія сынъ-тъ на Ханаанъ
бѣше си направилъ желѣзны рогове, и
рече: Така говори Господъ: Съ тѣзи *ще*
избодешъ Сиріаны-тъ додѣ ги свършишъ.
И всички-тъ пророци пророкувахъ така,
и казувахъ: Возлѣзъ въ Рамоѡ-галаадъ,
и *ще имашъ* добръ успѣхъ; защото Го-
сподъ *ще го прѣдаде* въ рѣжжъ-тъ на
царя.
А вѣститель-тъ, който отиде да повыка
Михея, говори му и рече: Ето, думы-тъ
на пророцы-тъ изъ едны уста сж добры
за царя: молижъ прочее, и твое-то слово
да е, както на одного отъ тѣхъ, и говори
добро-то. А Михей рече: Живъ Господъ,
коего рече Богъ мой, него *ще* говорѣхъ.
И тѣй дойде при царя, и рече му
царь-тъ: Михее, да идемъ ли въ Рамоѡ-
галаадъ на бой? или да не иджъ? А той
рече: Возлѣзте, и *ще имате* добръ ус-
пѣхъ, защото *ще се прѣдаде* въ рѣжжъ-
тъ ви. И рече му царь-тъ: До колко пѣ-
ти ще ти закльвамъ, да ми не говоришъ
друго освѣнъ истинъ-тъ въ име Господ-
не? А той рече: Видѣхъ воичкий Изра-
иль распиренжъ по горы-тъ, като овцы
които нѣматъ овчаръ: и рече Господъ:

Тѣ нѣматъ господарь: нека ся върнѣтъ
всякой въ домъ-тъ си съ миръ. И рече
Израилевъ царь Иосафату: Не рѣкохъ ли
ти *че не* ще да прорече добро за мене, но
зло? И *Михей* рече: Чуйте прочее слово-
то Господне: Видѣхъ Господа *че сѣди* на
прѣстоль-тъ си, и всяко-то небесно во-
инство *че прѣдетои* около него отдѣсно
му и отлѣво му. И рече Господъ: Кой *ще*
прѣлѣсти Ахаава Израилевъ-тъ царь, за
да възлѣзе и да падне въ Рамоѡ-Гала-
адъ? И единъ говори и рече така, а другъ
иначе. И *излѣзе* единъ духъ, та застахъ
прѣдъ Господа, и рече: Азъ *ще го прѣ-*
лѣстѣхъ. И рече му Господъ: Какъ? И ре-
че: *Ще излѣзжъ,* и *ще бждемъ* лъжливъ
духъ въ уста-та на всички-тъ му проро-
цы. И рече Господъ: *Ще прѣлѣстишъ,* още
и *ще сполучишъ:* излѣзъ, та направи така.
И сега, ето, *«Господъ тури духъ лъжливъ*
въ уста-та на тѣзи твои пророцы, но Го-
сподъ *говори* зло за тебе.
Тогазъ приближи Седекія сынъ-тъ на
Ханаанъ, *«та плеснжъ* Михея въ ланитъ-
тъ, и рече: Прѣзъ кой пѣтъ прѣмнижъ
Духъ-тъ Господень отъ мене, за да гово-
ри на тебе? И рече Михей: Ето, *ще ви-*
дишъ, въ който день *ще влязишъ* изъ
клѣтъ въ клѣтъ, за да ся укрѣишъ.
И рече Израилевъ царь: Хванѣте Ми-
хея та го върнете при Амона градекий-
тъ началникъ, и при Иоса царский-тъ
сынъ, И речѣте: Така говори царь-тъ:
«Турѣте тогоъ въ тъмницъ-тъ, и хранѣ-
те го съ хлѣбъ печалень и съ воджъ пе-
чалнжъ, додѣ ся върнѣ съ миръ. И рече
Михей: Ако наистинъ ся върнешъ съ
миръ, то Господъ не е говорилъ чрѣзъ
мене. И рече: Чуйте вы, всички людие.
И възлѣзе Израилевъ-тъ царь, и Иоса-
фатъ Иудинъ-тъ царь, въ Рамоѡ-галаадъ,
И рече Израилевъ царь Иосафату: Азъ
ще се прѣблѣжъ, и *ще влѣзжъ* въ сраже-
ніе-то: а ты облѣчи одежды-тъ си. И прѣ-
личи ся Израилевъ царь, та влѣзохъ
въ сраженіе-то. А Сирійскый царь бѣ за-
повѣдалъ на начальники-тъ на колесницы-
тъ си, и реклѣ: Не ся бѣйте *нищо* съ ма-
лъкъ нито съ голѣмъ, но само съ Изра-
илевъ-тъ царь. И като видѣхъ начальни-
ци-тъ на колесницы-тъ Иосафата, тогаъ
тѣ рекохъ: Тойзи е Израилевъ-тъ царь:
и обыкохъ-го за да *го ударятъ;* но Иоса-
фатъ извика и помогнѣ му Господъ: и
отвърнѣ ты Богъ отъ него. И като видѣ-
хъ начальники-тъ на колесницы-тъ *че не*
бѣше Израилевъ-тъ царь, върнѣхъ ся отъ
да го гонятъ. А единъ человекъ, устрѣли
безъ да мѣри, и удари Израилевъ-тъ царь
между ставы-тъ на бронѣ-тъ: а той рече
на колесничникъ-тъ: Завърни рѣжжъ-тъ

1 Цар. 23; 2, 4, 9. 2 Цар. 12, 26. 24; 13. 3 Цар. 2; 1.
2 Цар. 22; 18, 20, 25, 23; 1 Цар. 1; 6.

10 Цар. 12; 16. Иса. 19; 14.
Иез. 14; 9.
1 Цар. 20; 2. Мар. 14; 65. Дѣян.

23; 2.
1 Цар. 16; 10.